

Studiebesök på Rosendals trädgård 13 september 2023

Karin tog emot och prickade av oss 17 tappra som trotsat de illavarslande väderutsikterna.

Vi hann inte mer än påbörja vår guideade tur förrän det började regna.

Den mycket duktiga guiden Klara tog först med oss till den stora frukt-trädgården.

Här finns hundratals träd, mest äppelträd, varav många är mycket gamla.

Här fick vi höra Rosendals historia.

Trädgården startades av Svenska Trädgårdsföreningen 1861 på mark som hade tillhört Rosendals slott strax bredvid.

Här startade bland annat Sveriges första trädgårdsmästarutbildning.

Sedan 1982 drivs trädgården i form av en stiftelse, vars huvudsyfte är att verka för att sprida kunskap om biodynamisk odling och verka för att främja landskapskonst.

Här finns även ett kafé, bageri, plantbod, brödbutik och kursverksamhet.

Avkastningen från dessa används för att driva och utveckla trädgården.

Inom Rosendals gränser finns olika "rum", skapade av olika trädgårdsarkitekter i samband med en utställning.

Här har vi samlats i ett sådant rum.

Som tur var hade de flesta paraplyer och/eller regnrockar, för regnet fortsatte.

Här odlas grönsaker, frukt och blommor – allt biodynamiskt.

Här finns Stockholms flesta vinstockar.

Klara – som verkligen talade högt och tydligt så att alla kunde hänga med – förklarar hur man jobbar med trädgården.

Inom området ligger Orangeriet, som uppfördes år 1848, men som numera är ombyggt till privatbostäder.

I bakgrunden till höger anas ett nybygge: De fem karaktäristiska växthusen ska bli sju.

Ett nytt restaurangkök, nya personallokaler och nya toaletter för besökare ska bland annat rymmas där.

På väg mot det lilla växthuset, som bland annat används för trädgårdens barnverksamhet.

Här var det skönt att få sitta en stund under tak.

Klara berättade engagerat om komposthanteringen som är en viktig del i den biodynamiska odlingen.

Hon svarade också på våra frågor.

Här visar Klara att det mellan Luktärter och Blomman för dagen också växer små Djungelgurkor.

Så här ser de ut, Djungelgurkorna, som kan ätas med det spräckliga skalet på.

I växthuset avslutade Klara sin intressanta guidning och vi tackade och gick tillbaka till kaféet och fikade.

Det smakade bra att få något i magen och komma in i värmen och torka upp lite.

När vi kom ut igen hade regnet förstås upphört...

Här mellan kaféet och toaletterna är resterna av den flera hundra år gamla ek som brann en julnatt i år och rasade över kaféet.

Men inget annat skadades av branden som tur var.